

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

In natiuitate b[ea]te v[ir]ginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

in festo sancte Barth.

In decollatiōe scti Joā. bap.

Isit Herodes actenu

m
Joanē. 2. vixit eū in carce
re p̄ herodiadē vxorē Phi
lippi hīs sui: qz duxerat eam)

Bar. vj. De cā incarcerationis Joānis di
ctū ē dñica. s. de aduētū. 2. nūc addim⁹ q
fm q̄ recitat. H̄c h̄sto. 2. Beda. ip̄a M
rodias fm aliq̄s fuit filia Aretbe regis: s.
reuera vt ibi sepsim⁹ fuit filia Aristob
li. Nup̄it at̄ fm Josephū vt recitat m̄
h̄sto. herod. nō qdē herodi agrippe vel
trarche: s. cuidā herodi filio herodis asca
lonite ex filia simōis sacerdotis. Forre tñ
vt d̄t p̄dict⁹ mgr̄ iste herodes dicebat eti
am Philipp⁹ (Dicebat em̄ Joānes herod
di. Nō licz tibi h̄re vxorē fr̄is tui. Herod
dias at̄ insidiabat illi 2. volebat occidere
eū nec potat. Herodes at̄ metuebat Joā
nē). i. pplm̄ zelatē p̄ Joāne. timebat em̄ re
bellione ppli. Un̄ etiā ne pplus rebellaret
fingeat se libent̄ audire Joāne (sc̄ies eū
vix iustū 2. sctm̄: 2. custodiebat eū. Et au
dito eo multa faciebat: 2. libent̄ eū audie
bat) q̄ntū ad aliquā sc̄itillā rōnis vl̄ appa
rēter. reuera at̄ ip̄e vt cōplacere adultere
desiderabat ei⁹ mortē fm sniam Bede (2
cū dies oportun⁹ accidisset). s. ad homici
diū p̄petrandū: vt intēdebat adult̄ 2. adul
tēra (herodes natal̄ sui cenā fecit: p̄ncipib⁹
tribunis 2. p̄mis galilee. Cūqz introisset
filia ip̄i Herodiadis 2. saltasser). i. chori
sasset (2. placuisset Herodi simulqz recum
bentib⁹ rex ait puelle. Pere a me qd̄ vis 2
dabo tibi. Et iurauit illi: qd̄cqd̄ petieris
dabo tibi: s. dimidiū regni mei) Juramē
tū aut̄ regis fuit vt Joāne sub legitima
causa necare videret: 2. p̄seq̄nt̄ ppl̄s nō re
bellaret. Quē cū exisset dix. m̄i sue. Quid
petā. At illa dixit. Caput Joānis bap
tiste. Cūqz introisset statim cū festinatioe ad
regē: petiuit dicēs. Volo vt p̄tin⁹ des m̄
hi in disco/caput Joānis baptiste. Et cō
tristat⁹ est rex: s. 2. parent̄ 2. fm opinione
astantiū: vt d̄t Beda. Nam Joseph dixit⁹
est pater ch̄i: qz ita videbat̄ 2. putabatur
Dicit̄ aut̄ iste herodes rex: nō qz habuerit

diadema: sed qz regnabat tanq̄ dñs (p̄pter
iusturandū 2. p̄pter siml̄ discubēres nolū
it̄ eā tristare: sed missō sp̄iculatorē p̄cepit
afferr̄ caput ei⁹ in disco. Et decollauit eū
in carcere: 2. attulit caput eius in disco: 2.
dedit illō puelle: 2. puella dedit matri sue
Quo audito discipuli eius venerūt 2. tu
lerunt corpus eius: 2. posuerūt illud i mo
numento) Est autem notandū qz ab hac
morte raro aut nunq̄ suos milites ch̄ns
liberauit: qui tñ eos sepsimē liberauit ab
alijs cruciatib⁹. Hoc autē ideo factū pu
ro: qz hec mors inter violētas mortēs vi
det̄ minus dedecoris 2. doloris h̄re vt in
plurib⁹. Ab hac q̄ nō eripuit q̄s mori vo
luit i testimoniu p̄tatis: 2. tñ liberauit ab
alijs: siue ad cōpescendā vesaniā eoz q̄ vi
lores mortēs in derisum conabant infer
re: siue ad p̄fortādū milites suos forte in
terdū trepidantes.

In natiuitate br̄e v̄ginis.

Iber generatiōis Ies

l
su ch̄i) Bar. j. Supple hic
est. v. H̄sto esat. s. hec ē. He
brei em̄ cōfer̄ mitrāt ly est.

Et intellige de generatiōe ip̄ali: qz diuina
est ineffabilis (filij David filij Abraam)
Isti duo ponunt vt radices in ch̄i gene
alogia. Primo: qz ad istos facta est specia
liter p̄missio. Sc̄dō: qz David fuit p̄nci
p̄alis inter reges: 2. Abraā inf̄ p̄tarchas
ex regib⁹ aut̄ 2. patriarchis debebat descē
dere ch̄ns. P̄ponit aut̄ David s. sit rpe
posterior. Primo p̄pter regis dignitatē: 2
itez. ne bis repetendū fuisset Abraā in
terminis vno posito. i. David. s. dicēdo fi
lij abraā 2. David. Abraā aut̄ rē. (Abra
am genuit Isaac. Isaac aut̄ de Hismaele
cūsde filio: qz p̄ illū nō descēdit ch̄ns (Isa
ac aut̄ genuit Jacob. Jacob autē genuit
Judā 2. fratres eius) q̄ cum Judā nomi
nant licz ab eis nō descēderit ch̄ns. qz fu
erunt p̄res 2. capita ppli dei (Judas autē
genuit Phares 2. Saram de Thamar) q̄
nō erat vxor ei⁹: s. 2. erat vidua relicta filij
ip̄i) Jude. Dicit̄ hic br̄s Hiero. qz in ge
nealogia ch̄i nulla ponit̄ sc̄rā mulier: sed
tñ ille qz sc̄ptura respēdit: vt Thamar

De Natiuitate brē Marie

q̄ fornicata est cum Iuda. z Ruth q̄ fuit gentilis idolatra. z similit̄ Raab meretrix et Bersabee q̄ fuit adultera p̄cibēs cū dauid. Et hoc vt ait vt q̄ p̄ p̄cōribz venerat de peccatricibz nascens oim p̄cā deleret. Alia cā s̄m alios q̄re iste mlieres exp̄mūtur/est. qz fuerūt accidētalr̄ p̄iūcte vīz ex q̄bz p̄ceperūt: qz nō fuerūt p̄ncipales vxores eoz. Sz̄ d̄ dicta Hiero. arguit Aico. de Ly. Primo. qz s̄m eūdē Hie/ro. p̄pter p̄cā iozā filij ei⁹ vsqz ad q̄rtā generationē tollunt d̄ ch̄z genealogia. Vñ h̄ non ponit. Ochozias. Joas. z Amasias. Nō q̄ iste mulieres p̄pter sua p̄cā inserunt. Secūdo qz brā Maria h̄ ponit q̄ sancta fuit. Tercio qz Raab videt̄ a s̄ptura cōmendari: qz exploratores ppli d̄ abscōdit. Josue. ij. et s̄m Ruth: eo qz socii fuit fidelis: z ad deum ab idolis est conuersa Ruth. iij. Ad ista aut̄ soluēda. Ad p̄mū dico: qz oēs istas mulieres fuisse peccatrices ex s̄ptura p̄statz p̄nter non sūt d̄icēde sc̄te ad mentē Hiero. q̄ p̄ p̄cās itel/ligit innocētes. Fuerūt tñ vt rōnabiliter credit̄ finaliter penitētes z iustificatē. Et qdē iusticia Raab z Ruth satz ex dictis patet. Thamar aut̄ postq̄ fuerat ad mortē p̄demnata/ fuit a Iuda absoluta. vt patet B̄n. xxxij. Vñ p̄sile est qz penituit Et idē est d̄ Bersabee q̄ post fuit dilecta regi Dauid z regi Salomoni: vt patz. iij. Reg. j. Intellexit q̄ Hiero. d̄ p̄cōribz penitētibz in q̄s passio ch̄z efficacā habet. De Iorā aut̄ n̄ h̄z auctas vl̄ rō qz penituerit. vñ nō est s̄le. Ad sc̄d̄m dico qz Hie/ro. loquit̄ de his q̄ ponūt in genealogia z nō in ei⁹ termino: z q̄ potuiss̄t omitti: tal̄ aut̄ nō ē virgo ex q̄ sola d̄scēdit ch̄z. Ad tertiu dico qz iste fuerūt rep̄hēse p̄ scripturā p̄ aliq̄ tpe vt ex dictis p̄z r̄c. (Phares aut̄ genuit Esrom: iste phares cum iuda p̄re suo z Jacob auo suo descendit in egyptū: z ibi genuit Esrom: q̄ genuit Arā: q̄ genuit Aminadab: qui genuit Naason. Iste aut̄ Naason cū p̄re suo exiit de egypto: z t̄p̄o fuit p̄ncips i tribu iuda in deserto post p̄c̄m suū q̄ fuerat p̄ncips in exitu isrl̄ de egypto super eadē tribu iuda Imo iste aminadab qñ rubuz mare fuit a d̄no p̄ficatū p̄ mediu ita qz aq̄ erant a dextris

z a sinistris q̄nt mur⁹: vt h̄z Ezo. xij. p̄m post moysen cū curribz suis itrauit mare: alijs q̄ntibz: et ibi tribu iude meruit regnū sup̄ pplm. Et de h̄ itelligit illd̄ Ean. j. et ē vox synagoge seu ppli isrl̄ timentz p̄ Aminadab. Alia inq̄t mes sturbauit me p̄ q̄drigas aminadab. (Naason at̄ genuit salmō. Salmō at̄ genuit booz d̄ raab) q̄ raab fuit gētil. Sz̄ d̄ qz h̄rat p̄ceptū vsqz Deut. vij. vbi p̄cipit̄ ne tales vxores isrl̄ accipent. Ad h̄ d̄ qz illd̄ p̄ceptum fuit. Ne mlieres ad idolatriā iducerēt matros. vbi aut̄ ip̄e erāt p̄uerse ad deū z alī magni egerāt p̄ dei pplō disp̄sabat a d̄no vt credit̄ qz illa m̄rimonia fierēt. Et idē dicendū est d̄ ruth q̄ fuit p̄iūcta booz (Booz aut̄ genuit obeth ex ruth (Obeth at̄ genuit iesse) Jesse fuit p̄r dauid: z alio noie dicebat Isai (Jesse aut̄ genuit Dauid regē) Iste sol⁹ noial̄ rex p̄ excellētā sc̄itaz: z qz fuit p̄m inter reges a q̄bus d̄scēdit ch̄z (Dauid aut̄ rex genuit Salomonē ex ea q̄ fuit Urie). i. ex bersabee cū q̄ p̄m cōmiserat adulteriū: vt patet. ij. Reg. xj. (Salomō aut̄ genuit roboā) qui fuit itul⁹ fil⁹ sapiēt̄. Sub isto d̄iuisū est regnū Dauid in duo regna. s̄m regnū iuda qd̄ erat duaz tribuum. s̄m iude z b̄niamin: et in regnū isrl̄ qd̄ erat. x. tribuum. vt patz. iij. Re. xij. (Roboā aut̄ genuit abia) Abia aut̄ genuit asa. Asa aut̄ genuit Josaphat. Josaphat aut̄ genuit Iorā. Iorā aut̄ genuit ozia) Hic tres reges omittuntur. Nā iste ē successiōis ordo. iozā: ochozias: joas: amasias: ozias. Rō aut̄ h̄m̄ ē qz euāgelista voluit vnā q̄terdecā ponere ab Abiā vsqz ad dauid. z vnā aliā a dauid vsqz ad transmigratiōez babilonis. Iō at̄ istos pot⁹ q̄ alios omisit s̄z Hie/ro. qz Iorā p̄iūct⁹ est imp̄ssimē Bezabel Vñ i genealogia ch̄z/ filij ei⁹ vsqz ad q̄rtā generatiōez excludunt (Ozias aut̄ genuit Iorhan. Iorhan aut̄ genuit Achaz Achaz aut̄ genuit ezechia. Ezechias at̄ heredē qñ dicit̄ est ei⁹ d̄no p̄ Esaiā. Dispone domui tue qz moriet̄ r̄c. Esa. xxxij. z tūc fleuit nō timore mortis: s̄z p̄ delectū semis: t̄mēs ne ch̄z de semē suo n̄ nasceret. Iō orauit z fleuit: et d̄ns dedit

ei. xv. annos q̄b̄ sup̄uieret: z tūc genuit
manassen q̄ p̄io fuit pessim⁹: vt patz. iij.
Reg. xxi. vbi d̄i q̄ iplēuit hierl̄m sanguie
p̄ haz. vsq̄ ad os: inter q̄s Eliā auūcu
lu suū secari fecit: p̄pter qd̄ in captiuitatez
duct⁹ est. finaliter tñ penituit z ad regnuz
suū restituit⁹ est: vt pater. ij. Paral. xxiij.
(Manasses autē genuit amon. Amon at
genuit iostā) Iste fuit optim⁹: z a iuuetu
te sua q̄siuit d̄nm (Iostas at genuit ieco
niā z fr̄es ei⁹ in trāsmigratōe babiloniē)
nō qz iam esset trāsmigratio q̄ sunt gē
niti: sed qz iminebat. Romian⁹ autē fr̄es
ieconie cū eo: qz sicut z ille sunt captiui
Ioaachaz atē q̄ prim⁹ regnauit post iostā
captiuat⁹ est p̄ regem egypti: vt pater. iij.
Reg. xxiij. q̄ loco ioaachaz p̄stituit regē fra
trē ei⁹ eliachim: quē v̄cauit ioaachim vel
iechoniā. Iste a rege babilonis capt⁹: cū
in babilone duceret: an ip̄o itinere remis
sus est ad regnū suū sub iuramēto q̄ ei fi
deliter deseruieret: q̄ q̄rto āno volēs rebel
lare: ab eodē capt⁹ z occisus est. z cadauer
ei⁹ extra hierl̄m p̄iectū est: z regnauit Ioa
achim filius ei⁹ p̄ eo: qui s̄l̄t dicit⁹ est Ie
comias: lz scribat aliter q̄ pater su⁹. Iste
regnauit trib⁹ mensib⁹. deinde in babilo
nē cū m̄re z nobilib⁹ captiuus duct⁹ ē. z re
gnauit auūculus ei⁹ sedechias fil⁹ Iosie.
Hic v̄decimo anno regni sui: qz rebella
uerat: captiuat⁹ ē a rege babilonis z exce
cat⁹: z hierl̄m destructa z replū cōbustū
est. iij. Reg. xxv. (Et post trāsmigratōez
babilonis iecomas genuit salathiel) Iste
iecomas a q̄ incipit tertia q̄rterdena: nō fu
it fil⁹ iosie imediate: s̄z fuit nepos ei⁹: at
nō essent q̄ tuordecim i vltia q̄rterdena. s̄z
de hoc infra. (Salathiel autē genuit zoro
babel) Sub isto redijt p̄plus dei de babilo
ne ad terram suam. Hic vt h̄ d̄i genuit
abiud. Nec ē h̄ qd̄ d̄i. j. Paral. iij. q̄ ge
nuit iohanan: ananā: z solomit. qz aliq̄s
istoz p̄riū habuit duo noiat z dicit⁹ ē abiud
Ab isto abiud vsq̄ ad Ioseph nō h̄z ge
neratōis ordo in l̄ptura. sed b̄r̄is Dar
the⁹ habuit aliūde. Fuerūt em̄ in p̄lo su
deoz studiosi viri q̄ rōnē de istz genealo
giz tenerēt. Nec est rōnabile qd̄ qdā d̄i
cunt q̄ b̄r̄is Dar. ista p̄ reuelatiōem hab
uit. q̄ tūc nō p̄b̄at p̄ l̄pturas ch̄im ex

dauid descēdisse: qd̄ tñ ip̄e intendit vt ist
mer dicūt. (Zorobabel autē genuit abiud.
Abiud autē genuit eliachim. Eliachim at
genuit azor. Azor at genuit iadoch. Sad
doch at genuit achim. Achim at genuit
eliud. Eliud autē genuit eleazar. Eleazar
autē genuit mathan. Mathan autē genuit
iacob. Iacob at genuit Ioseph) Contra
qz Lu. ij. d̄i: qz ioseph fuit fil⁹ leui. Ad h̄
d̄i fm̄ Hiero. z sc̄tōs: qz mathan fuit fili
us dauid p̄ salomonē. er mathan fuit fil⁹
eiusdē p̄ mathan. Iste autē duo mathan z
mathan habuerūt vnā vxorē successiue: q
dicitur est elchabet ista de mathan concepit
iacob. z de mathan concepit heli: ita qz ia
cob z heli fuerūt fr̄es vterini. i. de eadem
m̄re: sed n̄ de eodē p̄re nati. Heli autē acce
pra vxore sine liberz deceffit. vñ iacob ff
ei⁹ volēs iuxta morē legis suscitare fratri
suo vterino semē: accepit vxorē ei⁹: et ex
ea genuit ioseph: q̄ fuit naturalis fil⁹ ia
cob z legalis fil⁹ heli (v̄z Marie) Sed
cōtra. Nihil em̄ ad rem: cū ip̄a nō p̄cepit
de viro. Ad hoc multi m̄tra loquunt. m̄h
bi autē videt q̄ ista difficultas duob⁹ ver
bis possit absolui fm̄ mentē sc̄tōz z antī
qz doctoz. B̄r̄is em̄ Darthe⁹ voluit p̄
bare infidelib⁹ z fidelib⁹ q̄ tūc aderant: qz
ch̄is erat fil⁹ dauid. quōd p̄baui ex h̄ qz
Ioseph descēderat a Dauid. qz tūc t̄pis
p̄stabat qz b̄r̄a virgo erat nō solū de eadē
tribu cū Ioseph: sed etiā de eadē familia.
Hobis autē nō voluit b̄r̄is Darthe⁹ alit
q̄ p̄ fidē p̄stare ch̄im ex dauid descēdisse
Quia q̄ eo t̄pe p̄stabat p̄ginē ab eadē ra
dice cū ioseph descēdisse: ideo euangelista
morē seruās sc̄pturaz: nō descēdit genea
logiā p̄ feminā: sed p̄ v̄z. z eadē rōnē de
sc̄pit eā p̄ maritū z nō p̄ patrē: q̄uis etiā
dicat qdā ioaachim patrē virginis non
fuisse de stirpe dauid. s̄z matrē tm̄. i. An
nā. Est autē sciendū qz b̄r̄is L̄b. ij. q.
xxj. ar. ij. z. iij. multa t̄git ad declaratiō
nem hui⁹ euāgelij faciētia: dicit L̄b̄ aarō
fuerit de tribu leui: videt qz de eadē fue
rit b̄r̄a p̄go. qz fuit cognata helisabet q̄ fu
it de filiab⁹ aaron: vt p̄l̄et Lu. ij. et p̄nter
ch̄is nō descendit a dauid: q̄ fuit de tribu
iuda. Sed dicēdū est qz d̄r sic Greg. Naz
zan. Hoc nutu dei p̄tigit vt regnū gen⁹ ia

De Natiuitate btē Marie

acerdotali stirpi iūgeret: vt chīs q̄ rex ē et sacerdos ab vtrifq̄ nasceret fm carnem. **U**n̄ z aaron p̄m̄ sacerdos fm legē duxit ex tribu iuda p̄iugē helisaber filiā amīnā dab. Sic q̄ potuit fieri vt p̄ helisaber ali quā vxorē habuerit de stirpe dauid: rōne cui⁹ btē p̄go Maria q̄ fuit de stirpe Dauid/helisaber cognata fuit. Vel ponit̄ ecō uerso pater btē Marie d̄ stirpe dauid ex stens vxorē habuit de stirpe Aaron. Vel sic d̄t Aug. xx. vj. cōtra Faustū: si iochim p̄ btē Marie d̄ stirpe fuit Aarō: vt Faust⁹ heretic⁹ p̄ scripturas aliq̄s apocriphas assererat: credendū est matrē iochim fuisse de stirpe dauid vel etiā vxorē eius: ita vt p̄ aliquē modūz Mariā dicam⁹ fuisse de stirpe dauid. Preterea scdo de ch̄zo d̄t Esa. ix. Sup solū dauid z sup regnū ei⁹ sedebit. q̄ nō fuit fili⁹ iecōnie. de q̄ Hiere. xxi. d̄. Scribe vix istū sterilē. Nō erit de semie ei⁹ vix q̄ sedeat sup solū dauid. S; ad hoc dicendū est q̄ vt d̄t Amb. sup Lu. illa autoritas nō negat p̄steros nascituros de iechonia: s; regnatos seclari honore: q̄l ch̄is nō regnauit. Preterea tertio. Nam Lucas d̄t Ioseph filiū Leui. z Matthe. iacob. z d̄nter habuiss; duos patres. Ad hoc aut̄ d̄t Gre. nazan. q̄ iudē fuerit q̄d matthe⁹ z lucas cōmemorat: s; sub diuersis noib; q̄l binomitos. S; hoc stare nō potest. qz matthe⁹ ponit vnū filiū oꝝ dauid salomonē. Lucas aut̄ ponit alium. i. nathan: q̄s fm historīā libri Regū cōstat fuisse fratres. Alij dixerūt q̄ Matthe⁹ verā genealogiā scripsit. Lucas at̄ putatiuā. vñ incepit vt putabat fili⁹ ioseph. Erāt em̄ aliq̄ ex iudeis credentes ch̄im p̄ reges a dauid nō descendere p̄t̄ regū faciētia. sed p̄ stirpē hoim̄ puatoꝝ esse nascituros. Alij aut̄ dixerūt q̄ matthe⁹ ponit patres carnales. Lucas p̄ spūales. i. viros iustos dictos patres p̄pter similitudinē honestat̄. Sed in li. v. de q̄stionib; ve. z nota. r̄ndet q̄ nō est intelligendū ioseph fuisse filiū heli. sed qz heli z ioseph fuerunt tpe ch̄i diuersi modo a dauid descendētes. **U**n̄ de ch̄zo d̄t q̄ putabat filius ioseph: et q̄ etiā ipse ch̄is fuit heli filius. q̄s d̄t q̄ ch̄is eadem rōne pōt dicit fili⁹ z heli q̄ z ioseph z oim̄ descendentiū a dauid. sicut

ap̄tug d̄t ad Rom. ix. ex q̄b; s. iudeis ch̄i stus est fm carnē. Aug. aut̄ in li. de q̄stio. euange. tripl̄ soluit dices. Aut alter euā gelista patrē ioseph noiauit. reliquus p̄d auū maternū vel aliquē de cognat̄ maio rib; aut vn̄ illoꝝ erat pater naturalis ioseph z adoptiu⁹. aut iudeoꝝ more q̄ sine filijs vn̄ decessisset: ali⁹ ex defuncti vxore eidē filium p̄creauit. quod etiā est q̄d d̄t dā gen⁹ adoptionis legalis: x̄ idē Aug. d̄t. de p̄sen. euā g. Est aut̄ tertia solutio v̄rior: quā Hiero. sequit̄ sup̄ Mat. z Eu. sup̄ i. eccl̄iastica hist. ab ap̄b̄ricano histo riographo tradituz asserit: q̄ mathan ex est̄a genuit iacob: z melchī ex eadē reli⁹ ca genuit heli. Et iacob ex vxore heli genuit ioseph. q̄ p̄sequenter fuit legalis filius heli z naturalis iacob. Lucas aut̄ scribit legalē generatiōem. z Matthe⁹ carnalē. Et quis Damalce dicat btēm p̄ginem attinere ipsi ioseph rōne heli. qz. si p̄a de scēdit ex melchī: q̄ ex dauid descendit p̄ nathan: tñ credendū est q̄ a salomone p̄ ali⁹ quē modūz descenderit p̄ illos p̄ies quos Mattheus enūerat: p̄sertim cū Amb. d̄t car ch̄im de semie iecōnie descendisse. Preterea q̄rto. Nam Mattheus incipēs ab Abraā vsq; ad ioseph q̄dragitaduas generatiōes enūerat. Lucas aut̄ incipēs a ch̄zo vsq; ad deū enumerat septuaginta se p̄tē. q̄ alter eoz̄ incōgrue describit generatiōem ch̄i. Ad hoc aut̄ sic d̄t Aug. li. d̄ cō sen. euā g. Matthe⁹ regiā in ch̄zo istitue rat insinuare p̄sonā. Lucas p̄o sacerdotalem. **U**n̄ in generatiōib; matthei signat̄ nostrōꝝ susceptio p̄ctōꝝ a d̄no: in q̄ntū scz p̄ carnis originē similitudinē summat̄ carnis peccati. In generatiōib; aut̄ Lu. significat̄ nostrōꝝ absolutio p̄ctōꝝ: q̄ est p̄ sacrificiū christi. **I**nde est primo q̄ Mattheus enumerādo descendit: Lucas ascēdit. Et secundo mattheus a dauid p̄ salomonē descendit: in cuius matre ille peccauit. Lucas p̄o ad dauid p̄ nathan ascēdit: p̄ cūnois p̄phetā peccatū illi⁹ expla uit. Et tertio mattheus texit generatiōnem ab initio sui euangeliij: incipiens ab Abraam: z finiens in ioseph in ch̄i natiuitate. Lucas p̄o ecōuerso incipit in bapti smo christi tanq̄ magis sacerdos de la

De cōmuni sanctorū

vbi s̄. Pro q̄b̄o scito p̄mo q̄ aliq̄ sua exem-
plaria sūt depuata: vt p̄ mathan habeant
melchi. Heli em̄ fuit fili⁹ mathā: vt p̄z p̄
Luc. Et sc̄do q̄ p̄ libz regū itelligit libz
in q̄ narrant historie regū. Nathan em̄ fu-
isse fr̄em Salomōis h̄z. j. Paral. iij. z nō
i libro regū. Fuit aut̄ nathan fr̄m aliq̄s na-
tural fili⁹ berſabee, sed meli⁹ dicit̄ aliq̄
fuit fili⁹ adoptiu⁹ dauid. z p̄r vbi s̄ d̄r fi-
li⁹ berſabee. Salomō em̄ i puerijs d̄r se
fuisse vnigenitū. s. naturale corā m̄re sua.
Et tertio q̄ fr̄m Raba berſabee p̄rio no-
mie n̄ exp̄mit: q̄ peccauit i coitu: fr̄m que
rexit genealogia. Sed itez p̄ dicta ar-
guū Naz ch̄ri genealogia debet describi
p̄ viros magis ch̄zo attinentes. s̄ h̄mōi fu-
it Joachim z sui p̄res respectu Joseph,
q̄z ch̄ris aliq̄ mō descedit ex Joachim: n̄
lo aut̄ mō descedit ex Joseph. Ad h̄ dico
q̄ p̄ Joachim describi nō debuit. P̄rio q̄z
p̄ra sc̄pturaz p̄suetudinē fuisset descripta
p̄ feminas: q̄z Joachim nō attigebat ch̄z
imediate nisi p̄ feminā. Sc̄do: q̄z nō eque
clare p̄ sc̄pturas deduci potat i Joachim ex
dauid descedisse: sicut potuit deduci d̄ i o-
seph: cui⁹ signū est q̄ q̄dā asseruerūt sp̄m
fuisse de tribu Iuda. Sed p̄ra h̄: q̄z dicit̄ ē
br̄am magnā fuisse de eadē familia cū Jo-
seph q̄ fuit de tribu iuda: s̄ z pat̄ ei⁹ fuit
de eadē. Ad h̄ dico p̄mo q̄ esto q̄ ita fue-
rit: nō tñ ita p̄ sc̄pturas erat māifestū. Se-
cūdo q̄ potuit i Joachim fuisse d̄ tribu leui
ex pre p̄ris: z br̄a maria de tribu iuda ex
pre m̄ris: vel eōuerso. Nob̄ em̄ sufficit q̄
br̄a s̄go ex pre p̄ris aut m̄ris fuerit de tri-
bu z familia ioseph: que p̄ sc̄pturas autē
tūcas p̄stabat tūc esse filiū dauid

In exaltatiōe sc̄tē crucis

Inc̄ iudiciū est mun-
di zc.) Unde fena sc̄da post
d̄nicā palmarū

In vigilia sancti Matthei.

Idit iesus publicanū
noie leui sedentē ad teloneū.
Lu. v. Sc̄dū ē q̄ publica

nus est qui publica exigit vectigalia seu
pedagia v̄l tributa: z tales cōiter sūt v̄tri
flagitiosi z ifames. Iste aut̄ leui q̄ d̄r fuit
se publican⁹ fr̄m Aug⁹. fuit Matthe⁹: q̄
fuit b̄nōmī⁹. Bed. S̄z lucas z Mare⁹
p̄f honorē euāgeliste nomē t̄ct̄ vulgari-
tū. Matthe⁹ at̄ i sui finōis p̄ncipio accu-
sator sui fact⁹: mattheū se z publicanū no-
mauit: neq̄s a salute desperet. p̄manitatē
te p̄tōz: cū ip̄e de publicano i aplum sic
mugar. Dec̄ ille. Teloneū at̄ ē loc⁹ in q̄
talēs officiales fr̄idere solēt: a telone grece
latine tributū fr̄m q̄dā (z ait illi: seq̄re me
Et seq̄retis oibz surgēs secur⁹ ē eū) nō leui
iustate dicit̄ simplicis z v̄nī: s̄q̄z fr̄m
Hierō. ch̄ris retigit cor ei⁹ (Et fecit ei cō-
uiuū magnū leui i domo sua: z erat tur-
ba multa publicanoz z alioz q̄ cū ill̄ erāt
discubētes) q̄. s. fuerit soci⁹ Matthei: a q̄
bus ille recessit⁹ fec̄ eis iuiuū. Ch̄ris at̄
familiarit̄ cū talibz p̄uersabat vt eosz ad
fidē z ad bonos mores vocaret. alios s̄o
q̄ iuste viuēbāt nō erat op⁹ vocare ad pe-
niētā: s̄ ad fidē t̄mō (Et murmurabāt
pharisei z scribe eoz d̄cētes: q̄re cū publi-
canis z p̄tōzibz mādicat⁹ z bibitis. Et
r̄ndēs iesus dixit ad illos. Nō eget q̄ sant̄
sūt medico: s̄ q̄ male habēt. Nō veni vo-
care iustos s̄ p̄tōzēs ad p̄niam)

In die

Um trāsiret iesus vi-
dit hoīem sedentē in teloneo
Mattheū nomie) Mat. ix.

(Et ait illi: seq̄re me. Et sur-
gēs secur⁹ est eū. Et factū est discubēre eo
i domo: ecce multi publicā z p̄tōzēs ve-
niētēs discubebāt cū iesu z discipul̄ ei⁹.
Et vidētes pharisei dicebāt discipul̄ ei⁹.
Quare cū publicanis z peccatozibz mā-
dicat̄ m̄gr̄ vester: Et ies⁹ audi⁹ q̄r. Nō
est op⁹ valētibz medic⁹ sed male habētibz
Euntes aut̄ discite) quia. s. nō bene inteli-
ligitis (quid est illud q̄d scribit̄ Osē. vj.
s̄z: Misericordiam volo z nō sacrificiū: z
Sunt autē ista verba de⁹ que dupliciter
exponunt. Vno modo vt tam misericordi-
dia ad p̄rimuz q̄ sacrificiū factum deo
laudet̄: sed misericordia que ē effect⁹ q̄a)